

Πρεσβυτέρου Ἀθανασίου Μηναῖ

Πλανᾶσθε πλάνην οἰκτρᾶν

Ἄκουε λοιπόν: «Ὁ Ἀντίχριστος εἶναι ἓνα γεγονός τῆς Ἀποκαλύψεως ἀναμφισβήτητο καὶ ἡ ὕπαρξις τοῦ διαβόλου ἐπίσης», ἔλεγε σὺν τοῖς ἄλλοις ὁ Γέροντας ἅγιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης¹.

Ὁ πιστὸς Ὁρθόδοξος, ποὺ ὁ Χριστὸς μπαينوβγαίνει στὴν καρδιά του, τὸ γνωρίζει καλά. Γιὰ αὐτὸ φροντίζει πάντοτε νὰ εὐρίσκεται σὲ νήψη καὶ ταπείνωση. Κύριο μέλημά του εἶναι ἡ ὀφείλει νὰ εἶναι ὁ ἁγιασμὸς ψυχῆς καὶ σώματος, καθὼς καὶ ἡ ἐνοίκησις τοῦ Παρακλήτου στὴν καρδιά του. Ἔτσι ἡ προαίρεσις ζητάει νὰ εὐρίσκεται, νὰ κινεῖται μέσα στὸ δέλημα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τὸ ἅγιον, τὸ δίκαιον, τὸ τέλειον καὶ ἀγαθὸν ποὺ εἶναι ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, χωρὶς τοῦ ὁποῦ οὐδεὶς δύναται νὰ θεωρήσει τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ τὸ ἄκτιστον Φῶς.

Ἐν τούτοις ἂν χρειαστεῖ, ὁ ἅγιος ἄνθρωπος διὰ τῆς Χάριτος τῆς ἀκτίστου ἐνεργείας μπορεῖ ἐν ἀνάγκῃ καὶ πρὸς καιρὸν νὰ γράφει ἢ νὰ ὁμιλήσει περὶ τοῦ ἀντιχρίστου ἢ τῶν μεθόδων τῶν προδρόμων Αὐτοῦ, ὥστε νὰ ξεσκεπάζεται ἡ πλάνη, ὁ δόλος, καὶ νὰ προβληματίζονται μὲ τὴν καλὴν ἀνησυχίαν οἱ ἄνθρωποι (π. χ. ἰδιόχειρος ἐπιστολὴ τοῦ π. Παῖσιου). Ἀκόμη νὰ γίνονται διάφορες ὁμιλίαι ἢ καὶ ἐρμηνεῖες ἀπὸ ὀρθοδόξους κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς τῆ βοήθεια τῆς Χάριτος μὲ θέμα τὴν θείαν Ἀποκάλυψιν. Ἡ πιστοποίησις ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν καρπὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θὰ εἶναι τὸ γεγονός ὅτι δὲν ἐνσπείρουν φόβον καὶ δειλίαν στὶς καρδιὰς ἀλλὰ ἀντιθέτως προσευχὴ, προσοχὴν, καὶ αἰσιοδοξίαν. Στὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς θὰ βρεθοῦμε ἀντιμέτωποι μὲ ἓνα δαίμονα παραπάνω, τὸν Ἀντίχριστο.

Ἐν τούτοις καὶ δυστυχῶς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συμβαίνουν δύο τινά.

Ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ στρατευμένα ὄργανα τοῦ Ἀντιχρίστου, οἱ πρόδρομοι τοῦ ἀνόμου, λυσσῶδως, προκλητικῶς καὶ φανερὰ προσπαθοῦν νὰ ἐπιβάλουν ἀνάμεσά μας, στὴ ζωὴ μας, τὴν παρουσία του μὲ κάθε εἶδους βορβορώδη καὶ σηπώδη ἀνηθικότητα, π. χ. ὁμοφυλοφιλία. Θὰ ἔλεγα μάλιστα ὅτι βιάζονται ἀπειλώνοντας μας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κάνουν πολλὰ λάθη.

Ἀφ' ἑτέρου δὲ πολλοὶ φερόμενοι ὡς ὀρθόδοξοι, κληρικοὶ, μοναχοὶ καὶ λαϊκοὶ ἐμπλέκονται σὲ μπερδεμένες συζητήσεις ἢ ἄστοχα καὶ ἄτακτα δημοσιεύματα ποὺ δημιουργοῦν στὸν κόσμον φόβον, ἄγχος καὶ σύγχυση.

¹ Ὅσιος Γέρον Πορφύριος, Ἡ ἀγαπῶσα καρδιά, ἔκδοσις Ἐφραϊμίας, Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Ὁσίου Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου, Κονταριώτικα Κατερίνης, 2007, σ. 330.

Μοῦ λέει ὁ λογισμὸς ὅτι ἡ μετάνοια καὶ ὁ ἀγιασμὸς, ἡ ἀπόλυτη ὑπακοὴ σὲ ἅγιο Πνευματικὸ Γέροντα, ἡ μὲ συνέπεια συμμετοχὴ στὴν Μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας εἶναι ἡ καλύτερη ἀπάντηση στὸ μπερδεμα καὶ τὴν κακία ποὺ προβάλλει ἡ νέα ἐποχὴ καὶ ἡ παγκοσμιοποίηση. Ἄν διώξουμε τοὺς ἀντιχριστοὺς ἀπὸ τὴν καρδιά μας, δηλαδὴ τὰ πάθη μας, τότε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καθοδηγεῖ τὴ ζωὴ μας καὶ φωτίζει τὸν νοῦ μας κρατώντας μας ἀγνοῦς.

Ἄς δοῦμε ὅμως τώρα μὲ νηφαλιότητα ποῖο εἶναι τὸ αἴτημα τῶν προδρόμων τοῦ Ἀνόμου, ποῖον εἶναι τὸ σύνθημά τους. Τὸ αἴτημά τους λοιπὸν εἶναι ἓνα καὶ μοναδικό, ἀκοῦστε, μάθετε, τί ἀκριβῶς ἐπιδιώκουν. Δὲν θέλουμε, λένε καὶ ἐκδιάζουν, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ εἶναι βασιλέας μας καὶ σωτήρας μας. Τὸ ὄνομα Αὐτοῦ πρέπει νὰ ἐξαφανιστεῖ ἀπὸ προσώπου γῆς. Αὐτὴ ἦτο καὶ εἶναι ἡ περὶ τοῦ Ἰησοῦ εὐχὴ τῶν Ἰουδαίων, τῶν σατανιστῶν, τῶν δωδεκαθεϊστῶν, τῶν παγανιστῶν, καὶ μὲ ἓνα λόγιο ὄλων ἐκείνων ποὺ θρῖσκονται ἔξω τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας ἢ κινοῦνται μέσα ἀλλὰ ἀντὶ νὰ συνάζουν, σκορπιίζουν. Αὐτοὺς τοὺς τελευταίους ὁ Κύριος ἀποκαλεῖ ἐργάτες τῆς ἀνομίας².

Πρῶτος στόχος τους ἡ ὀρθόδοξη οἰκογένεια.

Ἐπίσης ἡ Ὁρθόδοξη Ρωμαίικη παιδεία. Παρατηροῦμε καθημερινὰ τὸ ἄσβεστον μῖσος ποὺ ἔχουν ἐναντίον τῆς κατ' οἶκον ἐκκλησίας, τῆς Ὁρθόδοξης οἰκογένειας. Δὲν προσπαθοῦν ἀπλῶς νὰ τὴν ἀποδυναμώσουν ἀλλὰ νὰ τὴ συντρίψουν. Πολιτικὸς γάμος, προβολὴ τῆς μοιχείας, τῆς πορνείας, τῆς ὁμοφυλοφιλίας ὡς τρόπων ζωῆς, ἐκτρώσεις, συμβίωση μὲ συμβολαιογραφικὴ πράξη ὀρισμένου χρόνου, ἐνθάρρυνση γιὰ μονογονεϊκὴ οἰκογένεια μὲ πατρότητα ἐπὶ πληρωμῇ καὶ ἄλλα ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Ὁ Γέρον Παῖσιος, ὁ ἅγιος αὐτὸς ἀγιορείτης, ἔλεγε ὅτι μόνον ὁ Σατανᾶς θὰ μπορούσε νὰ ἐφεύρει τέτοιες μεθόδους διάλυσης τῆς οἰκογένειας.

Ταυτόχρονα στόχος τους ἡ παιδεία τοῦ γένους. Ἀγωνιοῦν καὶ ἀγωνίζονται ὥστε μὲ τὴ νεοεποχίτικη ψευτοπαιδεία τους νὰ ἀναδειχθοῦν, νὰ ἀναδεικνύονται ἄτομα ὑπερήφανα, μπερδεμένα, χωρὶς Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα. Μεθοδευμένα ἔρχονται σὲ εὐθεῖα ἀντίθεση μὲ τὸν αἰώνιον λόγον τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ Χριστοῦ: «βόσκει τὰ ἀρνία μου»³, «ἄφετε τὰ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ εἰσεῖν πρὸς με»⁴. Γνωρίζουν καλὰ ὅτι τὸ ἀγιασμένο πρόσωπο ποὺ πορεύεται πρὸς τὸ καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Δημιουργοῦ του καὶ ἀκόμη ἡ Ὁρθόδοξη κοινότητα-ἐνορία, ὅπως ἐπίσης ἡ ταπείνωση, ἡ ἀγάπη, ἡ θυσία χωρὶς ἀντάποδοση εἶναι στηρίγματα αἰώνια, κολῶνες πνευματικῆς ποῦ κρατοῦν ὄρθια καὶ ἀδούλωτη τὴν Ρωμισύνη.

Γιὰ αὐτὸ χτυποῦν μὲ δαιμονικὴ μανία, ἄπονα, καὶ μὲ ἀντισυνταγματικοὺς νόμους προωθοῦν ψευτοπαιδεία ποὺ διὰ αὐτῆς ἀναφύονται ἀγκάθια, δηλαδὴ ἄτομα μπερδεμένα, ἀγχώδη, ὑπερήφανα καὶ φλύαρα, ποὺ θὰ ἀποτελέσουν τίς κατευθυνόμενες μᾶζες στὴ νέα ἐποχὴ τους. Σωροὺς ἀτόμων ἀνευ φιλοτίμου καὶ λεβεντιᾶς μὲ ψυχολογικῆς διαταραχῆς ποὺ ἴσως πρὸς καιρὸν νὰ ἔχουν κατὰ κόσμον τὰ πάντα, ὅμως ζοῦν ὡς νὰ μὴ ἔχουν τίποτε, γιατί τοὺς λείπει ὁ Χριστὸς. Ἡ σατανικὴ πείρα ποὺ ἔχουν ἀπόκτησε πολέμωντας τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων, τοὺς ἔχει διδάξει ὅτι ἡ φιλαυτία καὶ ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι ἐχθροὶ τῆς Ὁρθόδοξου

² Πρὸς Ματθ. ζ' 23.

³ Ἰω. κα' 15.

⁴ Ματθ. ιθ' 14.

παραδόσεως. Δηλαδή αὐτῆς τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς ποὺ ἀμετανόητα ἐχθρεύονται καὶ βλασφημοῦν, ἐνῶ ἀντίθετα δημιουργοῦν καινούριες πτέρυγες στὰ νοσοκομεῖα ψυχικῶν καὶ νευρολογικῶν νοσημάτων.

Κλείνουν, ὄντες ἀνόητοι, τὰ παράθυρα στὸν Παράδεισο καὶ τοὺς ἱεροὺς χώρους στὶς καρδιές τῶν παιδιῶν καὶ μετατρέπουν τὶς ψυχές τους σὲ μπουντρούμια καὶ καταγώγια ἀπομονώσεως, θλίψεως, κακίας, μίσους, ἀντιδικίας καὶ συγχύσεως.

Κατευθυνόμενος διαβολικὸς πόλεμος; Πλάνη; Σχιζοφρένεια; Μεγάλα τὰ ἐρωτήματα. Πολὺς ὁ πόνος τῶν σκεφτομένων.

Ἀλλά, ταλαίπωροι νεοεποχίτες, ἔχετε τὴν ἐντύπωση ὅτι οἱ πρὸ ὑμῶν πιστοὶ ἐπιστήμονες καὶ ἐφευρέτες, δηλαδή οἱ ἅγιοι ἄνθρωποι τῆς Ρωμιοσύνης ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἕως τῆς σήμερον, δὲν γινώριζαν καὶ δὲν γνωρίζουν τὸν τρόπο γιὰ ταξίδια στὸ φεγγάρι, στὸν Ἄρη ἢ κατασκευῆς ὄπλων μαζικῆς καταστροφῆς; **Πλανᾶσθε πλάνην οἰκτράν.** Σᾶς λέγω λοιπὸν ὅτι ἀπλῶς ἔστρεψαν τὸ βλέμμα τους στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγωνίστηκαν ὄχι γιὰ τὰ φθαρτὰ ἀλλὰ γιὰ τὰ ἀφθαρτὰ. Γιὰ τοῦ λόγου τὸ ἀληθὲς ἐρευνήσατε τὴ ζωὴν, τὴ διακονίαν, τὸ βίο συγχρόνων μας ἁγίων, Πορφυρίου τοῦ Κουσοκαλυβίτου καὶ Παΐσιου τοῦ ἁγιορείτου, ἀλλὰ προσέχτε, μὲ ταπεινὸν φρόνημα. Ἐκεῖ θὰ ἀνακαλύψετε ὅτι μποροῦσαν, οἱ ἅγιοι αὐτοί, μὲ τὴν ἄκτιστον Χάριν νὰ ταξιδέψουν στὸ σύμπαν ὅπου ἤθελαν. Ἀκόμη καὶ ἔξω ἀπὸ τὴ ἡλιακὸ μας σύστημα. Ἐπίσης θὰ μάθετε ὅτι τὰ βάρη τῶν ὠκεανῶν μὲ ὅλα τὰ ναυάγια τοὺς ἦταν, ὅταν τὸ ἤθελαν, ἀνιχνεύσιμα. Ἀλλὰ καὶ τὴν ξηρὰ μὲ τὰ ρήγματα, τὶς ὑπόγειες πηγές καὶ σπηλιές, ὅλα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ποὺ δὲν ἀπεκάλυψαν, τὰ γινώριζαν καὶ τὰ ἐρευνοῦσαν τόσο, ὅσον ἐσεῖς γνωρίζετε καὶ ἐρευνᾶτε τὶς παλάμες τῶν χειρῶν σας.

Ἀκόμη μὲ τὴν Χάρη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ γνωμάτευαν ἀκριβῶς καὶ θεράπευαν ἀσθένειες ψυχικῆς καὶ σωματικῆς, ἐνῶ ἀπεκάλυπταν καὶ τὶς αἰτίες ποὺ τὶς προκαλοῦσαν. Ὁ Θεὸς δὲν τοὺς τὸ ἐπέτρεψε, λόγω τῆς ὑπερηφανείας τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων, νὰ ἀποκαλύψουν τὸ φάρμακο τοῦ καρκίνου τὸ ὁποῖο γινώριζαν ἀκριβῶς. Οἱ ἴδιοι προτίμησαν νὰ γίνουν κατὰ κόσμον μωροί, ἵνα σοφοὶ κατὰ Θεὸν γένωνται⁵. Τοιοῦτοτρόπως ἀνεδείχθησαν ὄργανα τοῦ Παρακλήτου, ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ μὲ ἀγαθὴν προαίρεσιν ὅπως καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι ποὺ μέλημά τους εἶχαν τὴν προσευχὴ καὶ οἱ διδασκῆς τους ὁδηγοῦσαν ἀνθρώπους στὴν ἐν Χριστῷ ἐλευθερία, στὴν ἀσκήση τῶν ἀρετῶν, στὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, στὴ φύλαξη τοῦ νοῦς καὶ τὸν ἁγιασμὸ ὅλης τῆς κτιστῆς δημιουργίας τοῦ Κυρίου. Ἀληθινοὶ πράγματι ἐπιστήμονες ποὺ ἐσπούδασαν στὰ Πανεπιστήμια τῆς ἐρήμου καὶ τῆς ἀσκητικῆς Ὁρθοδοξίας, ἔστρεψαν τὰ βλέμματά τους μὲ εὐχαριστία στὸν Ἰησοῦ καὶ ἀνεδείχθησαν εὐεργέτες τῆς ἀνθρωπότητος, ἀφοῦ στὸ πρόσωπο κάθε θεόπτη, ἐπιστήμονα καὶ μὴ, φανερώνεται καὶ διαιωνίζεται ὁ Σωτῆρας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπαναλαμβανόμενος.

Ἔσεῖς ταλαίπωροι, τί κάνετε; Τί κατορθώσατε; Αὐτοκαταστρέφεστε, ρυπαίνετε τὴν δημιουργία τοῦ Θεοῦ, ὁδηγεῖτε τοὺς ἀκολουθοῦντας σας στὴν τυραννικὴ σκλαβιά τῶν παιδῶν. Ἄν ποτέ καταλάβετε τὴν τραγικότητα τῶν ἐπιλογῶν σας, ἢ θὰ μετανοήσετε ἢ θὰ αὐτοκτονήσετε πρὶν τῆς ὥρας. Εὐχόμαι νὰ ἐπιλέξετε τὴ μετάνοια, ἐπειδὴ στὴν περίπτωσή αὐτὴ θὰ ἀντικρύσετε τὸ ἱλαρὸ καὶ γλυκύτατο πρόσωπο τοῦ Κυρίου καὶ θὰ ζήσετε αἰώνια. Ὁ Ἰησοῦς περιμένει μὲ θεϊκὴ καλοσύνη, ἀγάπη, ἀρχοντιά. Λίγο ρωμαϊκὸ φιλότιμο χρειάζεται καὶ θὰ τοῦ ἀνοίξετε τὴν πόρτα. Τὸ κλειδί εἶναι ἀπὸ μέσα μεριά, στὸ χέρι σας. Τότε θὰ γίνῃ πανηγύρι στὸν

⁵ Πρβλ. Α΄ Κορ. γ΄ 18.

οὐρανὸ καὶ ὅλοι θὰ φωνάξουμε πίσω, ὅλοι, πίσω στὴν Ὀρθόδοξη παράδοσή μας, στὴν παρακαταθήκη τῶν ἁγίων καὶ ἡρώων πατέρων μας, ποὺ τόσο βάνουσα στὴ νέα ἐποχὴ σας περιφρονεῖται. Ἀληθινὰ σὰς λέγω ἔστω καὶ σ' αὐτὴν τὴν ὑστατὴ ὥρα, ἂν ὑπάρξει μετάνοια θὰ ἀποφεύγαμε τὰ δεινὰ ποὺ ἔρχονται ποὺ εἶναι ὁρατὰ καὶ ποὺ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα προκατήγγειλε διὰ στόματος ἁγίων Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων. Τὸν τρόπο τὸν γνωρίζει ὁ Κύριος. Λίγο θὰ στρίψει τὸ πνευματικὸ κατσαβίδι ὁ Χριστὸς μας καὶ τότε τὰ τεχνάσματα καὶ τὰ μιὰρὰ ἔργα τῆς νέας ἐποχῆς θὰ γίνουν καταγέλαστα καὶ θὰ ἀποκαλυφθοῦν ἡ πλάνη καὶ ὁ δόλος μπροστὰ στὰ ὄμματα ὄλων ἡμῶν καὶ ὑμῶν καὶ ὄλου τοῦ κόσμου.

Τὸ λοιπὸν μετάνοια, μετάνοια, μετάνοια, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.